

§ 19. De nieuwbenoemde commandeur Jacob Stevens zou geen gemakkelijke taak hebben, ook hierom niet, omdat de Heeren in hun gewone onwetendheid Jan Stalpert vice-commandeur hadden gemaakt ¹⁾. Vrijdag 7 November 1721 klokke vier kwam hij ter reede. Jan Stalpert had juist een gastmaal aangericht, waaraan ook de raadsleden aanzaten, van wie twee, Joh. Markoe en Lukas Groebe, zich aan boord lieten roeien, schoon „in drank bezet”. De commandeur ging nog niet aan wal, maar zat met drie voorname kooplieden van St. Christoffel, die hem in hun bark het geleide gegeven hadden, aan dek in den schoonen nacht „in zoete ceremonie en discours”. Helaas kwam Jan Stalpert in een klein kanoetje ook aan boord, zeer dronken, al donderend en bliksemend nog vóór hij voet op 't schip had, daarna met vloeken en zweren tegen Lindesay en andere burgers, totdat, toen hij ook den kapitein te lijf wilde gaan, men hem ving, in een deken wikkelde en zoo naar land liet roeien.

Den volgenden dag, in het fort aangekomen, liet de commandeur ook aan Stalpert zijne instructie voorlezen en verzocht hem daarop den eed af te leggen. Doch in plaats van twee vingers stak de kerel zijn duim op. Toen Stevens: „Mijnheer, ik moet UE. duim niet hebben maar UE. twee voorste vingers”. Ware hij niet gebonden geweest aan de bevelen der Heeren (die bevelen zonder te kennen!), hij zou Stalpert niet als vice-commandeur bevestigd hebben. Ook bovendien kreeg hij den indruk dat, zoo hij nog een maand ware weggebleven, hij, door het leven en bedrijf van Stalpert, Heyliger en De Windt, het eiland in een bloedbad zou gevonden hebben ²⁾.

§ 20. Hij had strenge orders meegekregen, niet zoo zeer, als men mocht gewenscht hebben, om de orde te herstellen en den vrede te bevorderen, dan wel, nademaal de Heeren vooral hunne handelsbelangen indachtig waren, om den verboden, particulieren slavenhandel tegen te gaan. Zij hadden vóór twee jaren aan Jac. Stalpert een compagnieschip met slaven gezonden, deden dat thans weer, maar bevalen dan ook, dat Stevens alle lorredraaiers zou weren. „Indien UEd. de orders in dezen vervat niet exactelijk nakomt, wij daarover UEd. onze hoogste indignatie betoonen en UEd. aanstonds sullen thuis roepen”. Natuurlijk verboden zij ook het sluipswijze inladen van alle particuliere goederen op de

¹⁾ De commissie van Stevens, Jan Stalpert en Joh. Lindesay als secretaris is van 11 April 1721, *Instructieboek 1721—1756*, 573 W I. C. 771.

²⁾ Jac. Stevens aan X 28 Nov. 1721, port. no. 2 fol. 535—537r.